

KEXÉL, OLOF, BOISSY, LOUIS DE

**Capitain Puff, eller Storprataren. Comedie
i en act. Upförd på svenska dramatiska
theatern första gången den 15 december,
1789.**

Stockholm, hos bokhandlaren C. Deleen, 1799. [Stockholm, tryckt i
Kumblinska tryckeriet.]

1799

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

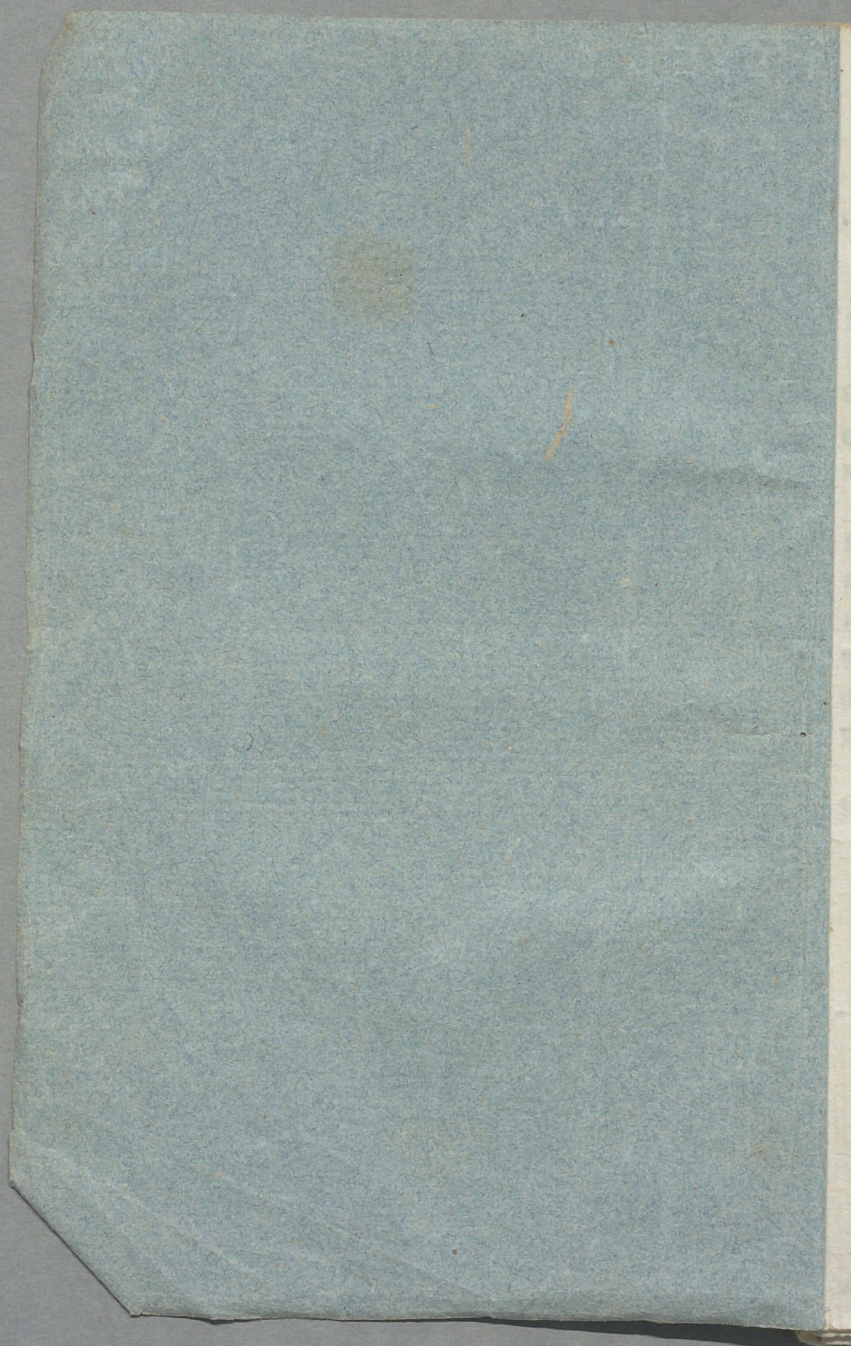
- <http://search.books2ebooks.eu/>

KENNEDY

Captain

1797

Vitt.
Sr.
Dennis
Dr.
1790-1822

Kexel, D.

Sv. Sam.
Vitt S.
Dram.
(Br)
1700-1800

CAPITAIN PUFF,
ELLER
STORPRATAREN.

Comedie i En Act.

UPFÖRD PÅ SVENSKA DRAMATISKA
THEATERN FÖRSTA GÅNGEN
DEN 15 DECEMBER, 1789.

STOCKHOLM,
HOS BOKHANDLAREN C. DELEEN,
1799.

CAPTAIN PUFF?

ELLER

STORFRATAREN.

Comedie i En Act.

Utgivet af SVENSKA DRAMATISKA
THEATERN FÖRSTA GÅNGEN
DEN 15 DECEMBER, 1802.

STOCKHOLM,

HÖR BOKHÅNDLAREN C. DEBELN.

1792

Personerne:

FRU HEDVIG CONTANT. En ung och rik
Enka.

CAPITAIN PUFF,
CAPITAIN v. BOMBERT. } Friare.

BRUKSPATRON DAVID CONTANT. Den
unga Enkans Farbror.

EN COMMERCE-RÅDINNA, } likaledes Släg-
EN FRÖKEN, HENNES SYSTER. } tingar.

FRÖKEN JERNMALM. Fru Contants vän
MAJORSKAN PRATMEJER.

BORGMÄSTARINN. SLIDDERSLADDER;

LISA SPITZENAS. Hushållerska hos Fru
Contant.

EN LAQUEJ.

Scenen är hos Fru Hedvig Contant.

PERSONNEL:

THE HONORABLE CHIEF OF DEFENSE

CAPTAIN HUGHES

CAPTAIN W. HOBBS

BRIGADIER GENERAL DAVID COOPER, D.D.

Major General Taylor

Major General Smith

Major General Jones

Major General White

Major General Black

Major General Green

Major General Brown

Major General

Major General

Source: U.S. Army, 1918

CAPITAIN PUFF,
ELLER
STORPRATAREN.

FÖRSTA SCENE.

(Theatern föreställer en Conversations-Sal, hvarest bör finnas 2 fauteuiller samt 6 til 7 stolar. Ifrån Salen äro tvänne utgångar och til vänster et Cabinet.)

FRU HEDVIG SOPHIA CONTANT.
LISA SPITZENAS.

FRUN.

Nå, det var då väl, at jag en gång blef utaf med den ängsliga Capten Puff, och hans eviga prat! — Jag har en hufvudvärk — en hufvudvärk. — *(sätter sig i en länstol.)* Det är ju fasligt! At kunna hålla i en hel time, utan at vånda igen at tala!

LISA.

Hur bar Frun sig åt at slippa honom?

FRUN.

Jag gaf honom i commission, at höra efter priset på den där landtegendomen som är til salu på Lidingön — jag tror det var i Kamar-Revisionen som adressen var, och dit sprang han nu utan at ta afsked.

LISA.

Frun har kunnat ta afsked af honom i stället. Förbanna mig jag vet hvad Frun skall göra med den fällsamma figuren här i huset. Han bullrar som en ostäm d garnisons trumma, mun går på honom ifrån morgon til qvällen, som en väderqvarn i blåsväder, och om än åsken slog ner i piskperuken på honom der han sitter och perorerar med bena i kors, så pratar han ändå om det han vet och inte vet, om krig, processer, giftermål, befordringar, hushållsfaker,

om alla människor, om sig själf, stundom väl, stundom illa, utan sammanhang, allt som det faller sig, och utan at förtiga den minsta bagatelle.

FRUN.

Du målar honom inte så illa, min kära Lifa.

LISA.

Om han ändå kunde tiga med hvad som bör hållas tyst, så vore han mindre odräglig. Men tro mig, söta Fru, det är tvärt emot naturen hos en storpratare at til och med kunna tiga med sig själf. Sådan är Capten Puffs character. Det är väl inte stort öfver 14 dagar, som han umgårts här; men så har den tiden förefallit mig så lång som et helt år; och hvad jag mest fruktar före, är at Frun torde låta öfvertala sig at gifva sig med honom. — Det blefve visst det underligaste par i verlden. Frun, som i så hög grad har den gåfvan at kunna tiga,

A 2

en egenkap som våra formulna vindskamar-philosopher få gerna ville betaga hela vårt kön, och som Capten Puff, förlåte mig mina synder, säger sig fatta få mycket värde på. — Nej tusen gånger heldre skulle jag välja hans cousin Capten v. Bombert; han är både yngre och artigare, talar litet, men alltid väl och med förstånd.

FRUN.

Oss imellan sagdt, få tänker jag aldeles lika med dig. — Det enda som bryr mig, är at jag i denna delen nog mycket dependerar af min farbror.

LISA.

Hur kan Frun som enka dependera af honom?

FRUN.

Det är väl få — men han vill mig få oändeligen väl, och jag har at vänta et stort arf efter honom, få jag skulle kanske förlora hans vänskap, om jag

gifte mig på nytt utan hans samtycke.
 — Det ledsamaste är, at han redan är
 så intagen för Capten Puff, fast han in-
 te stort känner honom. Commerce-Rå-
 dinnan, hans svägerska, som han tror
 på som Amen i kyrkan, har beskrifvit
 Capten Puff för honom som en man
 af ypperliga egenskaper, som utmärkt
 sig som käck Officer, och som i affeend-
 e derpå lär i dessa dagar bli Commen-
 dant, jag tror det var i Götheborg.

LISA.

Capten v. Bombert söker samma
 beställning, och kan rätt så snart få den
 som Capten Puff — och om inte v.
 Bombert blir Commendant i Götheborg,
 så kan ju Fruen i stället göra honom til
 Commendant här i huset — — —

FRUN.

Jag vet inte hvad parti jag skall
 taga?

LISA.

Men jag har tagit mit — och om Frun gifter sig med Capten Puff, så skall jag utbe mig at samma dag få slippa tjäna här i huset, så mycken tilgifvenhet jag eljest har för Frun. — Det bleve, min själ, en välbeställd husbonde, som ensam ville ha privilegium at prata. — Nej det står jag aldrig ut med at aldrig få tala, utan allt i et vara skyldig at bara höra på. En storpratare är det värsta djur som kan ges i et hushåll. Skall det ändteligen vara någon som skall prata, få är det vi fruntimer — Nej det svär jag vid Mamsell Wargs kokbok, förr tog jag mig en som vore både döf och dumm, ja til och med om han vore blind och puckelryggig, än jag talte en sådan herre i huset, det fåger jag och Lifa Spitzenas med.

FRUN.

Nå hvad vill du jag skall göra?

LISA.

Säga sin mening rent ut til Bruks-
patron Fruns farbror, och til den ändan
tala först med Commerce-Rådinnan, för
hvilken han har så mycket förtroende.

FRUN.

Det kunde få vara.

LISA.

Tyft, se här ha vi henne, tillika
med Fröken hennes syster.

ANDRA SCENE.

DE FÖRRA. COMMERCE-RÅDINNAN.

FRÖKEN.

COMMERCE-RÅDINNAN, *til Frun.*

Jag hör, min söta, at du ärnar gif-
ta dig, — Tillåt mig at önska dig lyc-
ka — Men jag måste också banna dig,
som inte sagt et ord derom åt mig,

fom bor i huset, och är din bästa vän
och närmaste släktinge.

FRUN.

Förlåt mig, jag förstår inte hvad
min Tante menar.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Hvad tjänar det til at tiga med
fädant? Var upprigtig min vän, hela
sta'n vet ju at du är förlofvad.

FRUN.

Hvem har kunnat inbilla min Tante
en för mig själf så obekant nyhet?

COMMERCE-RÅDINNAN.

Det är min själ ingen inbillning —
Jag har det af den fäkraste hand i
verlden. Din tillkommande Man har
själf sagt mig det.

FRUN, *småleende.*

Det måtte vara någon, som beha-
gat förlofva sig med mig i andanom.

Får jag utbe mig at få veta namnet på
den der kära tilkommande ?

COMMERCE-RÅDINNAN.

Kors! Hvad hon kan vara förbe-
hållsam! Capten Puff! huru?

FRÖKEN.

Det är et rygte som han själf gjort
sig all möda i verlden at sprida ut;
det är ingen hemlighet mera.

LISA, för sig själf.

Det är honom likt.

FRUN.

Jag måste bekänna, at herrskapet
vet långt mer än jag. Det är sannt,
at Capten Puff bedt min cousine Fröken
Jernmalm at arbeta allt hvad hon kan,
för at erhålla mit samtycke; men långt
ifrån at tro det vara så när, menar jag at
Capten själf bordt vara den förste, som
skulle underrättat mig om den äran han
gjort mig — Men som jag ännu icke

beslutit at gifta mig på nytt, och i det fallet allraminst med Herr Capten Puff, så bör min Tante inte ta illa up at jag varit tyft och förbehållsam i denna delen — Jag har all anledning at tro det min Tante blefve den allraförsta, som skrattade åt et så narragtigt val, och för at ge min Tante et säkert prof af min uprigtighet, så försäkrar jag, at jag blir min Tante på det högsta förbunden, om ni kan öfvertala min farbror at ändra sit tänkesätt i afseende på den hjertans Captenen, för hvilken jag inte har det ringaste tycke.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Lita på min vänskap, min söta Hedvig. Jag skall i denna dag tala vid min svåger Brukspatron — Han är lätt öfvertalt.

FRUN.

Vi ska komma ihog, at Capten snart kan vara tillbaka, och om han treffar oss tillsammans här — — —

LISA.

Ingen fara. Vi känna vår Capten. Han gör sig min sann inte brådtom när han kommer at plantera sig på något ställe. Ju oftare han säger: "nu skall jag gå", ju längre blir han qvar; och om han inte råkar någon annan än laquejen i huset, så behöfver han åtminstone en hel time at prata med den. — Påminner herrskapet sig härom dagen; han var buden hit til middagen, och under vägen treffade han Majoriskan Pratmejer och Borgmästarinnan Sliddersladder och följde med dem hem, och denna uppbyggliga Terzette af storpratare skiljdes inte åt förrän kl. 5 på eftermiddagen. Jag tror de hade hållit ut ända til qvällen, om inte Capten Puff af färdeles artighet hade kommit ihog at det är ohöfligt at låta vänta på sig, då man är buden — och när han kom hit, jag kan inte hålla mig ifrån skratta, så var herrskapet upstigna ifrån bordet för mer än en time sedan.

- FRÖKEN.

Det är et original i sit slag.

COMMERCE-RÅDINNAN.

För mera fäkerhet är det bäst, at vi gå ifrån dig få länge, min söta.

FRÖKEN.

Min fyster och jag ska gå ner til Fru Nippronia, för at se på några ny-modiga hattar.

FRUN.

Och jag skall imedlertid fara ut på en stund för at hemta frisk luft; jag har blifvit helt yr i hufvudet.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Det kommer någon — få se om det inte är Capten Puff — låt ofs skyn-da ofs ut den här vägen. (*De gå ut allesammans, utom Lisa.*)

LISA, *i det de gå.*

Det måtte vara han — han är i

stånd at gå och tala för sig själf hela långa stunden, i brist på annan conversation.

TREDJE SCENE.

CAPTEN PUFF. LISA.

PUFF, utan at ge akt
på Lisa, kommer
in och pratar för
sig själf.

Och det skulle utgöra balancen i Europa! Nej, go herrar! Ni känner inte Jus publicum, det hörs det. Det är ju det orimligaste i världen at supponera et sådant alliance-verk — Fria Republiken Ragusa, Churfursten af Mayntz och Hertigen af Saxen-Gotha! Hvad fan vill ni göra af Dogen i Venedig och Biskopen i Lüttich? Ponerat Corfica, statuera fria Riksstaden Augsburg — Jag håller hela Wadstena krigsmanshus mot

en gammal skyller-kur, at det inte kan ha bestånd hvarken med Westphaliska freden, Aachiska freden, Consilium i Basel eller Upsala möte — utan det är som Öfverste-Lieutenant Hasselgranat sa på Engelska källarn i går aftons, det står hvarken hos Dalin eller Puffendorff, det vet han som har manuscriptet efter Puffendorff, ty Hasselgranats morfars far var bror til Puffendorff, och Puffendorff—

LISA, *faller honom i talet.*

Jag heter Lisa Spitzenas och inte Lisa Puffendorff. Är det til mig herrn talar?

PUFF, *fortfar.*

— — Och Puffendorff — (*vänder sig om*) Ah! Jungfrun i huset tror jag — god dag, god dag, hur står det til? Bra, bra ser jag, det är mig kärt. Frun mår väl, hoppas jag, och jag ockfå, det fägnar mig. Hon gaf mig en commission at uträtta på Assistance-Contoiret, men fan hade tagit alla människjor til och

med vaktmästaren — Jag skulle fråga efter en egendom. Ingen treffade jag, så jag kommer lika slug tillbaka som jag gick. Det är impertinent at inte folk ä uppe på sina ämbetsrum om eftermiddagarne. — I Drottning Christinas tid, i Kong Carl XI:s vill jag säga — — — så vill jag säga — — — jag vill säga (*torrkar sig i pannan*) at jag har sprungit andan ur mig

LISA.

Och andan har inte kommit igen sen den tiden?

PUFF, *forifar utan at
höra hvad hon
säger.*

Men det vill inte säga emot i går. Jag för som Jehu, packad och skakad i en fördömd hyrvagn til Kongsholmen, ifrån Kongsholmen til Ridderholmen, ifrån Ridderholmen til Ladugårdslandet, ifrån Ladugårdslandet til Söder, ifrån

Söder til Skeppsbron, ifrån Skeppsbron
til Policekamären, ifrån Policekama-
ren til Skanstull, ifrån Skanstull til Råd-
stugan, ifrån Rådstugan til Danviken,
ifrån Danviken — — —

LISA, *faller honom i
talet.*

Der skulle herrn blifvit qvar, me'n
han var.

PUFF, *forifar utan at
gifva akt på hvad
hon säger.*

Ifrån Danviken til Börsen, ifrån
Börsen til Kongsholmen, ifrån Kongs-
holmen til Riddarholmen

LISA, *faller honom i
talet och sladdrar
ur samma ton.*

Och jag fattig flicka sprang i dag
morgons i et par nedkippade fläderlapps-
skor, gatan utföre ända ner til hörnet,

ifrån hörnet til Slagtarhuset, ifrån Slagtarhuset til Fiskargången, ifrån Fiskargången til Trädgårdsmästaren, ifrån Trädgårdsmästarn til Bryggaren, ifrån Bryggaren til Kryddboden, ifrån Kryddboden til en herre, ifrån den herrn til en Doctor, ifrån Doctorn til en Madam, ifrån Madamen til Barnfångshuset, ifrån Barnfångshuset

PUFF, faller henne i talet.

Der har ni kunnat bli kvar, min hjertans Jungfru lilla.

LISA, fortfar.

Ifrån Barnfångshuset hem durk opp i vinden, få bums ner i källaren, få i alla rummen at damma och fopa, få ner i köket och laga til bouillon, allsammans under det at en herre, som de kalla för Capten Puff, fatt inne hos Frun och sladdrade få mycket tok at hon fick migraine, och måste nu för en stund sedan enkom fara ut för at hemta frisk luft.

PUFF, som afhört henne
med all möjlig o-
tålighet, blir ond.

Vet ni inte hvem jag är?

LISA, mycket enfaldigt.

Nej, jag har inte den äran.

PUFF, myndigt.

Det är just jag, som är Capten Puff.

LISA, närmar sig til
honom, betrak-
tar honom noga
och småler.

Det vore fan!

PUFF, ännu mera förtveta.

Ni bör veta, min fina vän, at det
inte anstår er at tala ur den der närvisa
ton om folk af min rang och värdighet.
Om det inte vore af aktning för stället,
så tag mig tunnor tufen . . . så . . . jag
fägrer inte mer — Lär en annan gång

at veta hvem ni talar med, och om ni inte förlår at tala, få lär er åtminstone at tåga.

LISA.

Det sista är nog svårt för oss fruntimer. Men herrn kan ju tillåta mig at få gå i skola hos honom.

PUFF.

Akta er, min kära näspärle, jag skall berätta för er Fru hur ni bemöter folk, som hon hedrar med sit förtroende. — Ni borde blygas at inte känna er tillkommande husbonde, ty inom tre veckor kommer er Fru at kallas Hennes Nåd, och det har hon at tacka mig före, som gör henne til min hus-Fru. Ni skall veta at jag är en ibland våra äldsta familler, at Puffarne varit til sedan Birger Jarls tid, at Birger Puff var Riks-Munskänk hos Konung Magnus Smek, Christopher Puff Capten för Carl Knutsons Stånddrabanter, Stygotius Puff Archiater och Hof-Apothekare hos Sten Sture

den yngre, Gregorius Puff General Rumormästare vid Stångebro slag i Finland, och Corli Morli Puff — — —

LISA, *faller honom i talet.*

Riks-Pratmakare hos Drottning Kerstin.

PUFF, *fortsär.*

Nej, han var Grand Maître de Garde robe hos Carl XII, och det var han som inventerade den bekanta skålen: *Capten Puff, jag har den äran; jag har den äran;* och ni skall veta at jag tjänt med distinction i 30 år, at jag i sista Pommerska kriget som Fändrik bivistat 7 batailler, 5 belägringar, 1 action, 6 stormar och 20 affairer. Derföre blir jag också utnämnd til Commendant, och jag skall lära v. Bombert, få Cousin min han är, hvad det vill säga, at gå mig i vägen. En karl som jag, kan få Ja i hvad hus han vill gå. Ni bör känna Fröken Sladderhane, hon har varit kär i mig hon, och är det ännu; hon är

både yngre och förrämre än er Fru, som blott är en Köpmans Enka — Men det är hennes goda egenskaper jag värderar, hon är qvick, artig, hushållsagtig, tyflåten, och pratar och sladdrar inte i vädret, hvilket jag för min död inte kan tåla, jag som aldrig talar oftare än det behöfs.

LISA, *storfrattar.*

Ja, det är vist sannt det — Jag tackar imedlertid gunstig herrn på min Frus vägnar, för de goda tankar han har om henne. (*niger och går ut.*)

PUFF.

Jag måste väl gå up i Krigs-Expedition, at höra efter hur det går med Commandantskapet — Ha, ha min kära Cousin v. Bombert, du är narrad, min gäffe lilla. Men se där kommer han, tillika med Brukspatron Contant.

FJERDE SCENE.

CAPT. PUFF. CAPT. v. BOMBERT.
BRUKSPATRON.

BRUKSPATRON.

Ah ödmjuka tjänare, ska vi räkas här, min Capten? — Tack för i går aftons — Nå hur kom ni ifrån de der stora canonerna i Oczakow? Sa, fa, fa!

PUFF.

Dem foutenerar jag ännu, och försvarar dem, om det än vore emot hela Turkiska artilleriet. Jag har själf sett dem på Cronstadts fästning, och Bullercrona, som kom hem som courier ifrån Constantinopel i somras, sa mig, at det var desamma. — De ä ta mig tusan så stora, at man kan köra in med hästar och vagn i dem.

v. BOMBERT.

Åh, det är inte troligt, min hjer-

tans bror — Hur fan kan du inbilla ofs en sådan dårskap?

BRUKSPATRON.

Sa, fa, fa! det är aldeles som han säger, det skall jag befanna; ty när jag var i Ryssland för at bese Siberiska bergverken, så blef jag en gång buden til middag hos Gouverneuren i Cronstadt — Han fägnade ofs som en hel karl, och då jag skulle resa ifrån honom, så råskade kusken at köra vilse durk i en af de der stora canonerna, fa, fa, fa, och just som han skulle svänga med tu pars vagnen i krutkamaren, så kom den här gunstig herrn, (*klappar Puff på axeln*) fättandes genom fänghålet i en chaise, fa, fa, fa! (*Brukspatron och v. Bombert skratta.*)

PUFF, *sticken til v. Bombert.*

Ja, skratta nu. — Det är mig kärt jag råkat dig — det är inte nog at du vill ta bort min tilkommande fästmö

jag hör at du på köpet föker Commendantskapet i Götheborg, som jag har begärt, och bör få i anseende til min ancienneté — Men jag skall säga dig, min hjertans cousin v. Bombert, at det passar dig mindre at gå mig i vägen, som kan vara far åt dig. — jag finner det ganska lustigt, du svarar inte på det?

V. BOMBERT.

Hvad vill du jag skall svara? — Jag afbidar tiden och gör mit bästa; min bror får göra detsamma på sin sida — men du bör inte bli ond, du vet at jag är Officer så väl som du.

BRUKSPATRON.

Sa, fa, fa!

PUFF.

Officer så väl som jag — Ba, ba, — och du vill jämföra dina meriter med mina, som sedan jag var 15 år gammal varit i tjänst, och som redan var

Lieutenant

Lieutenant då du ännu var Cadett i Carlsrona. Jag glömmmer aldrig bort min första campagne, det var i Pommeriska kriget, om jag minns rätt 1759 den 14 Augusti mellan 6 och 7 om qvällen, då jag på en foursgering med tvänne bombfria pontoner afflog 9 Generalstormar från sex sidor af fiendens cavallerie vid byn Neukalen; affairen var en af de hetaste; Majoren von Stiegenbögel förlorade vid samma tilfälle sin vänstra arm, och det blef han riddare före — han var här under Riksdagen — Du känner inte hans Fru, hon är lika så vacker som för tjuugu år sedan, och om du skulle få se hans gård ner i Westergylln, den står afritad i Grefve Dahlbergs verk, hade jag bara en blyertspenna, så skulle jag med några strek teckna af för er sjelfva planen til Characters byggningen af Nicodemus Tessin

BRUKSPATRON.

Sa, sa, sa, hvart tar ni vägen, min

B

hjärtans Herr Capten, ni är ju förbannadt långt ifrån byn Neukalen. Ska ni göra samma tour tillbaka för at komma tillbaka til Commendantskapet igen, få behöfver ni min själ ta dubbel skjuts. Sa, fa, fa!

V. BOMBERT.

Kan du vinna din önskan, min hjärtans Cousin, få skall det vara mig kärt; det kommer i alla fall an på den som har mesta recommendationerne.

Puffr.

Ja det skall du se — Hela hofvet intresserar sig för mig, och det finnes ingen Regiments-Officer i hela arméen som jag inte är bror med. Jag dejeunerade i går med Krigs-Commissariatet, och Capten Puffs skål dracks öfverallt; och när jag kom ner på Riddarhustorget, få var Stadsvakten på vägen at gå i gevär för mig, om jag inte vinkat åt Officeraren, at jag ville vara incognito.

Jag får i dag genom Hofprädikanten Messenius et bref af et visst förnämt fruntimmer til Krigs-Secreteraren, en slägting til Presidentskan; du menar du skall få veta hennes namn? jo pytt å; man skall inte fåga allt hvad man vet, och jag kan tigr jag; — Om en stund skall Hofprädikanten föra mig til henne — Ni skall få se at Capten Puff har vänner som betyda, betyda förstår ni.

V. BOMBERT, *för sig sjelf.*

En slägting til Presidentskan. Det måtte vara Fröken Jernmalm. Det var väl han påminte mig om henne. — Hon torde inte vara så obenägen, och heldre arbeta för mig.

PUFF.

Saken är så godt som afgjord, och om än vederbörande i dessa flygtiga tider inte skulle ha något afseende på min ancienneté, så hindrar det mig inte at gifta mig med den charmanta Fru Hedvig

Contant, jag har hela hennes släkt på min sida, och sjelf estimerar hon mig particulierement

BRUKSPATRON.

Hvem gör inte det? Er lyckliga talgäfvä min Capten

PUFF.

Ja, ja, min Herr Brukspatron, det är fannt. Jag talar fällan och litet, men alltid kort och begripligt, och deri består konsten. Ni skulle hört mig på Riddarhuset vid 1765 års Riksdag, när jag i fem timar och en kvart talte emot Hemligheter, Tyfthets eder, Piqueniquer, Contradanser och Cabaler, såfom oförgrifliga hufvudgrunder til alla de odygder, lister, ränkor, bedrägerier, hierarchier, oligarchier, aristocratier, anarchismer, despotismer, lurändrägerier och lönskaläger, hvarmed den mänskliga naturen i och för sig sjelf är bekajad, dels härflytande ifrån tvång uti, med, öfver

och emot människjoförnufts förmögen-
 heters bruks ändamål, och när jag kom
 til den Riksödande Wexelcoursen, och
 Medborgares fredande genom frihet i
 tryck, pennor och papper, emot det
 landsförderliga ämbetsmannas väldet, så
 talte jag med sådan styrka, at Secrete-
 raren knapt förmådde föra protocollet
 för luttet admiration; ock så sa' salig Con-
 tre-Amiralen Enterfelt, at jag borde lik-
 nas vid den Romerska Cicero, som var
 Talman för Borgare Ståndet i Rom i
 Käjfar Augusti tid eller någon annan
 Käjfares — — —

v. BOMBERT, *småleende.*

Det är positivt, at min Cousin inte
 har sin like i den dyrbara konsten at
 tala både länge och fort.

Puff.

Jag förlår nog hvad du menar. Det
 är blott afundsjukan som regerar hos
 dig. Men du ska veta min kära v.

Bombert, at denna konsten som du skrat-
tar åt inom dig sjelf, är den nödvändi-
gaste af alla, och det vid alla tillfällen.

BRUKSPATRON.

Jag tror, at göra mer och prata min-
dre är det bästa. Det händer at man
går misse både om fyllan man föker, och
flickan man friar til, om man talar för
mycket om det i förtid. Det går inte
an te sjunga trantrara förrän spelet är
vunnet. — Jag minns för några år se'n
en af mina bekanta, som i förhand lät
fätta in i Allehanda at han blifvit Hof-
Råd, och han går här ännu som simpel
Commissarius. Sa, fa, fa!

PUFF.

Den moralen kan passa för folk, som
tala illa, och med sit långsamma *Ja så*
och *Nej sej*, kunna fätta gallfeber på et
helt Auditorium. Jag var knapt tre år
gammal förrn jag talte rent, ja så väl
om en hop faker, vida öfver mina år

och mit begrepp, at min farmor tog
mig en dag på sina armar . . .

V. BOMBERT.

Hvad vill den der Laquejen?

FEMTE SCENE.

DE FÖRRE. EN LAQUEJ.

LAQUEJEN, *sakta til Puff.*

Hofprädikanten väntar på välborne
Hert Capten.

PUFF.

Jag är på stunden färdig. (*fortfar*)
och höll til mig följande lärorika tal.

V. BOMBERT, *sakta til*
Brukspatron.

Nu skall ni få se han blir kvar.

LAQUEJEN, *kommer tillbaka.*

Välborne Herrn är så nådig och

skyndar sig. Hofprädikanten måste ge-
naast up på flottet.

PUFF.

Jag kommer i ögnablicket.

(Laquejen går.)

SJETTE SCENE.

PUFF. DE FÖRRE.

Puff.

Den faliga hedersgumman, vill jag säga, höll til mig följande tal. Jag minns det, som det varit i går, ty hjertat hos et barn är som et mjukt vax, man kan trycka dit hvad man vill och det förgås aldrig. Om ni vore så hemma i physiken och anatomien som jag, så skulle jag demonstrera för er, ty jag har i all min dar varit en stor älskare af litteratur, och det är vackert nog för en gammal militair som jag, at veta li-

tet i hvarje. Jag känner Cartesi hvirf-
 lar, Svedenborgs lära om andarne, Äe-
 rostatiken och Hydrologien. Sveden-
 borg och jag var goda vänner. Han
 var den bästa theaterscribent och den
 snällaste criticus på sin tid, och det är
 just efter honom som jag skrifvit den
 dräpliga kritikön öfver en bekant Opera,
 i en veckoskrift på hvilken jag är med-
 arbetare och prenumerant — Ni bör ha
 er, hvar en prenumerations sedel. Om
 jag hade tid, så skulle ni få höra en cri-
 tik i samma vittra smak öfver den namn-
 kunniga Grekiska poëten Virgilius Maro,
 som dog för 1500 år sedan i Carthago ...

BRUKSPATRON.

Virgilius dog ju i Rom? Sa, fa, sa.

Puff.

Disputera mig inte det. Historien
 känner jag på mina fem finger och ci-
 terar den alltid à propos. Det är mit
 eget fel at jag inte längesedan blifvit

Historiographus Regni, åtminstone i furvance. Jag har inte glömt det minsta af hvad jag läst. Segern vid Salamina och Marathon der Julius Cesar blef fången, bataillen vid Actium Anno mundi 2004 som Alexander Magnus förlorade, bataillen vid Ivri der Henric IV slogs emot Huguenotterne, belägringen vid Lützen, der Carl XII blef skjuten — — jag tror jag confunderar mig i anseende til ställena.

BRUKSPATRON.

Nå nå, det är inte underligt — det var också en mägta stark digression, ifrån sal. farmors lärrika tal til Alexander Magni batailler. Jag måste i alla fall bekänna, min gunstiga Herre, at jag aldrig hört någon citera historien med så mycken precision som ni. Det är visst inte allom gifvet det. Sa, fa, fa!

SJUNDE SCENE.

LISA. DE FÖRRE.

LISA.

Herrarne tackas förlåta — här kommer fullt med främmande, Commerce-Rådinnan med sin Fröken Syster och Fröken Jernmalm är redan i förmaket, och Fru Majoriskan Pratmejer och Borgmästarinnan Sliddersladder stego nu ur vagnen. (*til Puff*) Törs jag be Välborne Herr Capten vara god och ta emot dem, och hålla dem fällskap tils Frun kommer hem.

PUFF.

Det är min sak. Hvar är den aimabla Commerce - Rådinnan? Förlåt mig, mina Herrar, jag måste, fer ni, göra les honneurs de la maison, pardi.

(*springer ut.*)

ÅTTONDE SCENE.

BRUKSPATRON. v. BOMBERT. LISA.

v. BOMBERT.

Min värda Herr Brukspatron, allt
mit hopp kommer nu an på er.

LISA.

Jag kan å min sida ha den äran at
förfäkra Herr Brukspatron, at om Herrn
ger sit samtycke, så är det åt ingen an-
nan som min Fru . . .

BRUKSPATRON.

Se här är min hand. Laga få min
syfterdoter ger er det samma, jag sam-
tycker til allt, dock fåge jag gerna om
ni kunde få det omtalra Commendant-
skapet.

v. BOMBERT.

Jag har vederbörandes löfte — det
är nog; dock skall jag för mera säker-
hets skull nu i ögonblicket gå och söka
en viss person af betydighet, som vår

storpratare påminte mig om; — det är bäst at frida medan jernet är varmt.

LISA.

Behaga Herrarne gå ut den här vägen? Jag hör hela fällskapet komma inpratandes i full chorus.

— — — — —

NIONDE SCENE.

CAPTEN PUFF. COMMERCE-
RÅDINNAN. FRÖKEN, HENNES SYSTER.
FRÖKEN JERNMALM. MAJORSKAN
PRATMEJER. BORGMASTARINNAN
SLIDDERSLADDER.

FRU PRATMEJER och FRU SLIDDERSLADDER,
til Fröken Jernmalm i dören.
Nej det händer inte. — Vgå min
sjal ingendera förfi.

FRÖKEN JERNMALM.

Låt oss inte kusa, jag är så godt
som hemma här.

PUFF.

Kom, kom mina nådiga, låt oss ta in våra rum. — Jag har aldrig kunnat råka et artigare fällskap. (*Puff sätter sig midt i en länsol, Commerce-Rådinnan på ena och Fröken Fernmalm på andra sidan om honom, så Commerce-Rådinnans Syster, på flyglarne Fru Primjer och Fru Sliddersladder.*)

COMMERCE-RÅDINNAN, långsamt.

Jag måste bekänna at vår täcka Borgmästarinna har en smak at klä sig, som är admirabel. (*Jakta til sin syster*) Hennes coëffure är lika få narragtig som hela hennes figure.

FRU SLIDDERSLADDER.

Jag är bara en negligé!

FRÖKEN.

Det klär henne allting.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Det är vist sannt det.

PUFF.

Det ger henne et så täckt och skalkagtigt utseende, så hon skulle kunna förföra et helt Consistorium. Jag påminner mig en historia

FRU SLIDDERSLADDER.

Jag råkade Kamar-Rådinnan Siffer-topp på gatan, och min själ jag kände igen henne.

FRÖKEN.

Jag tror hon vill behaga på gamla dar?

FRU PRATMEJER.

Hon är på alla baler och assembléer i sta'n; det är hennes största nöje.

COMMERCE-RÅDINNAN.

A propos om Baler, så har jag hört en historia.

PUFF.

Ah charmant, min nådiga, låt oss få höra, det skall bli roligt.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Ni skall få höra henne.

FRU PRATMEJER.

Jag vet också en.

PUFF.

Och jag två, om inte fler.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Vill ni höra på?

FRÖKEN JERNMALM.

Min syster berättar så oändeligen
artigt, jag är helt och hållet öra (för sig
sjelf) Jag kan bli fömrig bara hon öp-
nar munnen?

PUFF.

Jag skall vänta tills touren kommer
til mig.

FRU PRATMEJER OCH FRU SLIDDERSLADDER.

Tyft!

PUFF.

Tyft!

COMMERCE-RÅDINNAN, *långsamt.*

Et vist fruntimmer af våra gemensama connoissancer var på balen i förrgår.

PUFF.

På sista Balen på Sabbatsberg?

COMMERCE-RÅDINNAN, *alltid långsamt.*

Ja visst — En ung Officerare, som nyligen kommit hem ifrån Arméen . . .

PUFF.

Ja, det är hurtiga gässar både i krig och kärlek.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Det fruntimret — jag har mina orsaker hvarföre jag inte vill nämna henne i namn.

FRU PRATMEJER.

Jag gissar redan hvem det är.

PUFF.

Det är unga Baronessan.

FRÖKEN JERNMALM, *à part.*
 Få se om han inte förargar Commerce-Rådinnan med sit prat?

COMMERCE-RÅDINNAN, *alltid
 långsamt.*

Ha inte få brådtom mina vänner,
 och förhastig er inte — Den jag talar
 om, har, som jag hört, redan fyllt sina
 50 år.

PUFF.

Ja, då vet jag, ta mig böfveln,
 hvem det kan vara.

FRU SLIDDERSLADDER.

Den historien känner jag.

PUFF.

Det är Öfverfinnan på föder.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Alldeles inte.

FRU SLIDDERSLADDER.

Ja, så är det Kongl. Secreteriskan
 Penneflygt.

PUFF.

Eller ockfå Assessorikan Mara.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Jag får då inte tala til punkt.

PUFF.

Men utan at falla Fru Commerce-Rådinnan

COMMERCE-RÅDINNAN.

Jag tycker ni gör det allt hvad ni hinner.

PUFF.

Tillåt mig bara

COMMERCE - RÅDINNAN,

Det är bäst jag tiger, efter ni inte behagar höra.

PUFF.

Jag, min nådiga, jag fäger aldrig et ord.

COMMERCE - RÅDINNAN.

Nå, låt oss komma til faken.

FRU PRATMEJER.

Låt oss komma öfverens, at tala
hvar i sin ordning.

PUFF.

Väl sagdt, conversation bör vara
allmän.

FRU SLIDDERSLADDER.

Hur skall det gå til, när Capten
faller oss alla i talet?

PUFF.

Jag har ju inte begynt en enda dis-
cours.

FRÖKEN JERNMALM, *sakta til*

Puff.

Håll er tappert min Capten, låt
dem säga hvad de vilja — tala ändå.

FRU PRATMEJER.

Ärna Damerna sig på Spectaklet i
afton, för at se nya piecen?

PUFF.

Hvad heter den, om jag får lof at
fråga?

FRU PRATMEJER.

Storprataren, Herr Capten.

PUFF.

Ah! den måste jag se, — då kommer jag inte på Comiska Theatern i afton.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Jag för min del kan inte tåla Comedier.

FRU PRATMEJER.

Och jag tycker inte om annat än Tragedier.

PUFF.

Storprataren, sa' Fru Majorskan — bravissimo! då måste jag engagera min Cousin Sladderhane, och min Advocat at gå dit för at få se sina portraiter. — Jag går eljest aldrig på det der Dramatiska spektaklet.

FRÖKEN JERNMALM.

Ja det är underligt, Herr Capten som har så god smak.

PUFF.

Ja nog tror jag mig at kunna passera för en af våra bästa connoisseurser, Jag är sjelf Auditor, och har inte länge sedan skrifvit en Opera som jag kallat: *Jonas i hvalfiskens buk*, i sju acter; men det är brist på smak hos Directionen, at han inte blir upförd. Tror ni mit Herrskap, at jag kan nästan hela Svenska Theatern utantil, sådan som han står tryckt i Kongl. Tryckeriet, och för några år sedan spelte jag i et slutet sällskap på Medevi, Polyphems rôle i *Thetis* och *Pélé*; hör på få skall ni höra den stora aria bravoura: (*Jjunger*) *Mars kufvad blef af Cyperns herrskarinna.*

FRÖKEN.

Åh! för Guds skull förskona oss för det öfriga.

FRU SLIDDERSLADDER.

Jag tycker mest om Comiska theatern.

PUFF.

Äh! jag skrattar der af allt mit hjerta utan at veta hvarföre. Den ståtliga fogden i Skärgårdsflickan med sin rara carpus och sina förnumstiga söfvelmanchetter; ni har inte sett den, min nådiga, och spögubben i balleten Tillfälle gör Tjufven, och Ombudsmannen Propp med sin långa jacka i BergslagsFröken — Men det artigaste Spectakel, i mit tycke, är Arlequin Squelette på Barnhusgården — Stockholm är ändå Stockholm, säga hvad man vill.

FRU SLIDDERSLADDER.

Det är inte möjligt at säga et enda ord, förrän man får tusen igen.

COMMERCE - RÅDINNAN.

Han bryter alltid utaf discoursen.

FRU PRATMEJER.

Han utgör ensam et helt fällskap.

PUFF.

Nu säger jag aldrig et ord mera.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Har Fru Majoriskan haft några nyheter ifrån Öfver-Directeuriskan Piff?

FRU PRATMEJER och FRU SLIDDERSLADDER,

Hon är nu för tiden

PUFF.

Hon är gift

COMMERCE-RÅDINNAN, *til sällskapet.*

Hör ni nu mit herrskap, hur han håller ord?

FRU PRATMEJER,

Hon är ju enka.

PUFF.

Ja det kom jag inte ihog.

FRU PRATMEJER.

Hon är en af mina bästa vänner.

FRU SLIDDERSLADDER.

Hon är min närmaste granne.

PUFF.

PUFF.

Jag känner henne bättre än ni allsamman, ty hon är min köttsliga Cousine.

FRU SLIDDERSLADDER.

Hon är inte i sta'n.

PUFF.

Det vill jag inte disputeras.

FRU PRATMEJER, *til Commerce-Rådinnan.*

Vet inte Commerce-Rådinnan af det?

PUFF.

Får jag lof at säga

COMMERCE-RÅDINNAN, *til Puff.*

Min Gud, låt då annat folk få ha et ord med i laget.

FRU SLIDDERSLADDER.

Hon är gift på nytt.

PUFF.

Tre ord bara . . .

FRU PRATMEJER.

Hon blir i Carlsrona

PUFF.

Jag är hennes köttsliga Cousin.

FRU SLIDDERSLADDER.

Med fista posten

PUFF.

På min mors sida i tredje ledet.

FRU PRATMEJER.

Ända til våren

PUFF.

Hennes Farfar och min Morfar

FRU SLIDDERSLADDER.

Hade jag bref ifrån henne

FRU PRATMEJER.

Och jag skall

PUFF.
Och jag gör mig en heder af hennes släktskap

Fru PRATMEJER.

Efter jag har en egendom inte långt derifrån

PUFF.

Jag skall bevisa

Fru SLIDDERSLADDER.

Hon skall gifta sig med en Lagman i Skåne

Fru PRATMEJER.

Så ärnar jag resa med första

PUFF.

På min mors sida

Fru SLIDDERSLADDER.

Hon gör et godt partie

Fru PRATMEJER.

I sällskap med min bror

COMMERCE-RÅDINNAN.

Mina Fruar! . . .

PUFF.

Det är fäkert.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Men min hjertans Herr Capten.

PUFF. FRU PRATM. FRU SLIDERSLADDER.

COMMERCE-RÅDINNAN. FRÖKEN, *alla på en gång.*

PUFF.

Det är inte värdt at disputera mig en sak, som jag vet bättre än någon; jag bör ju känna mit eget slägtregister, så mycket mer som min far preglat det i mig öfver hundra gånger. (*repeterar tills alla de andra talt ut.*)

FRU PRATMEJER.

Sanningen at säga, få roar landet mig på intet fätt, ty jag kan inte med våra landsfröknar och deras façonner,

och om jag inte vore vifs på at komma snart igen, så reste jag vifst inte dit.

FRU SLIDDERSLADDER.

Så mycket mer, som vi varit bekanta sen vi voro barn, och hon alltid haft förtroende til mig, och efter vi nu så fällan råkas, så skrifver hon mig som oftast til, och jag svarar henne alltid.

COMMERCE-RÅDINNAN.

Har man nånsin hört maken? Man skall ju ha en förvänd hjerna, det ängsligaste humeur i verlden, at just så godt som med våld tyfta munnen på hederligt folk: Jag skulle ingenting säga, om det vore blott imellan karlar.

FRÖKEN, til Puff.

Jag håller med min syster. Jag kan inte tåla längre. Ni kan förarga en til döds med ert ouphörliga prat, och om ni genom ert upförande veder-

lagt allt hvad jag talt til er fördel, så
blir det er egen skuld min Herr-Capten.

FRU SLIDDERSLADDER.

Om ni vill göra er den mödan och
fråga efter . . .

PUFF.

Ni må säga hvad ni vill, mit herr-
skap, så är Lovisa Piff min slägtinge,
ty Lovisa Piff är äldsta dotern til Lieute-
nant Piff, gamla Major Piffs yngsta son,
som i förra giftet hade en Puff til fru,
en doter til Archiatern Puff, som kom hit
med Kung Fredric ifrån Hessel-Cassel,
hvars förfäder härflammade ifrån Rege-
ments - Fältskären Puff, som 1648 var
tjänstgörande vid de troppar ifrån Hol-
stein, som på befallning borde samman-
stöta med hufvud-arméen, då för tiden
sammandragen i Schleswig til fredsverkets
afslutande i Osnabrüch. Denna Archia-
ter Puff, han hade, han hade . . . (*hoser*).

FRU PRATMEJER, härmar honom.

Han hade han hade — jag kan inte hålla ut längre. (*går ut.*)

PUFF, *fortfar.*

Han hade i första giftet Euphrosin Cedermes, doter til Rådman Cedermes här i Stockholm, och i andra giftet Barbara Puff, doterdoter til General Gevaldigern Puff

FRU SLIDDERSLADDER.

Å Piff, å Paff, å Puff! här får jag inte tala et ord i dag, utan må jag så gerna gå mina färde. (*går bort.*)

PUFF, *fortfar.*

Som var min farfars far och som upfann de geschvindta skotten, hvarföre han fick en Kungsgård til skänks utaf Riksfens Ständer 1682 straxt efter Reduction i Carl XI:s tid. Han var gift med en Sladderhane, fyfter til den namn-

kunniga Professor Sladderhanus, som dog talande i Cathedern, under det han försvarade sin Disputation om Kung Pharaos flykt öfver Röda hafvet; han var rätt fysling til min morfars far och stamfar för Sladderhanarne til Tokstorp, hvilka böra skiljas ifrån Sladderhanarne til Pratsiad, hvarifrån jag härstammar på mödernet. (*hastar och snusar.*)

FRÖKEN.

Ah! mon Dieu! det är en famillefjuka — Bli qvar den som vill — jag går min väg. (*går bort.*)

PUFF, *fortfar.*

Jag har hans portrait hos mig? det skall vara honom likt i högsta grad och är bevis nog at Fru Lovisa Piff det är sannt, jag glömde berätta, at Piffarne egentligen äro ifrån Schwaben, at Ambrosius Piff var Förvaltare och Intendent af Stora Winfatet i Heidelberg,

hvarest hans son, jag ber at Herrskapet
är så gracieusa och påminner sig . . .
(nyscr.)

FRÖKEN JERNMALM, för sig
sjelf.

At Herrn är en stor narr, Tjåna-
rinna. (går bort)

PUFF, so: ifar.

Hans son blef sedermera Director
Musices och Lärare i Chymiska Brygg-
ningskonsten vid Universitetet i Prag,
och blef ibland flera andra virtuoser hit-
kallad til Drottning Christinas Hof på
ypperliga vilkor, för at inrätta Musicali-
ska Academien och Kronobrännerierna
som än florera, men råkade här i ovän-
skap eller i en lärd strid med den namn-
kunniga Riks-Brännmästaren von Brandt-
weinstriet, hvarföre han måtte flykta til
Curland, hvarest han til sit justifierande
utgaf på Tyska: Seine nützlichen geleh-
ten pragmatischen Leben und Thaten,

nebst etlichen poëtische und musicalische Gedichte aller Liebhaberen und Liebhaberin zur Ergetzung, Uebung und nothwendigen Unterricht; mit Kupfern geziert. Hans doter, för at i korthet berätta (*snyter sig.*)

COMMERCE - RÅDINNAN.

Det må bli kort eller långt, få är det inte möjligt te hålla ut längre.
(*går ut.*)

TIONDE SCENE.

PUFF, *som icke märkt
deras bortgång,
fortfar allena.*

Ärfde hans egendom, och som hon dog ogift, så testamenterade hon all sin kvarlåtenskap til en Chur-pfaltzisk Officer vid namn Kriegersdorff, som inte lem-

nade några arvingar efter sig; utom en
adopterad son, hvilken, som salig far
min berättade mig, dog i Lisabon af
förskräckelse för det Policemästaren ville
enlevera hans Maitresse (*hoslar
och tar sig en pris snus.*)

ELFTE SCENE.

PUFF. LISA, som kommer
sakta insmygandes och
ställer sig bakom stolen.

PUFF, som icke observe-
rar henne, fortsar
i sin discours.

Kriegersdorff flogs som en karl både
til fjös och lands, och lemnade åtminstone
tre fjerdedelar af sin lekamen i fält, un-
der Konung Carl XII, gloriösdigt i ämin-
nelse. Han förlorade et öga vid Narva,

fom finns igen i Altonaischer Mercurius för det året, högra armen vid Pultava och vänstra låret vid Calabaliken i Bender. — Det var eljest en underlig karl; jag har sett hans portrait på Rådstugan i Borgo, han drack aldrig annat än vatten och tålte aldrig fruntimmer; jag hoppas Damera förlåta; det är ingalunda min mening at försvara honom, emedan

LISA, bakom stolen.

Det är beskedligt af Herr Capten.

PUFF, vänder sig om.

Ah! Jungfru Spitzenas, är det hon? För tunnor tusan, hvar tog alla Damera vägen? Jag tror jag sitter här helt allena och perorerar — Nå nå, det skall vara fruntimmer för at kunna göra en bra karl et sådant spratt — jag kunde väl tänka det skulle få gå — De der sladdrande Näderna, som aldrig veta at sluta när de en gång börjat, vilja

bara prata och prata, och aldrig höra på — Om de visste få mycket som jag, få öppna de aldrig munnen, ty den nödvändigaste och artigaste egenskap hos alla i gemen och fruntimmer i synnerhet, är at kunna tiga; det har jag sagt öfver 1000 gånger, och bevisar det dagligen med mit exempel.

LISA.

Ack! Hvad välborne Herrn är lycklig, jag må säga tapper och segrande, som varit i stånd at öfvervinna et halft dussin af Stadens mest sladdrande varelser. Hvem kan nu refusera Herrn character af Riks-General-Storpratare ?

PUFF.

Hör på den förgiftiga tungan! Här har jag inte tid at sitta längre. (vill gå.)

LISA.

Nädig Herre! Se här är en billet, som jag fick nu nyfs för at lemna Herr Capten.

PUFF.

Det är ifrån Hofprädikanten Messenius, min synnerligen goda vän. Hvad skrifer han för godt? (*läser högt*) "Som det lär vara omöjligt at få tala med er, min Capten, så har jag tagit det parti at skriva er til. Ni har helt och hållet manquerat er affaire, för det ni pratat för mycket i förtid, för det ni inte varit nog arbetsam på era egna fördelar, och framför allt at ni inte genast kom til mig, då jag skickade er bud med min betjänt. Ert misöde är så mycket mera säkert, som er slägtinge Artillerie-Capitainen v. Bombert blifvit utnämnd til Commandant, genom densamma personens recommendation, til hvilken jag hade lofvat at föra er i dag eftermiddag."

LISA.

Det var et grannt bref.

PUFF.

Det är det hårdaste som kan hända
 en förtjänt karl! Jag har dock det nö-
 jet åtminstone kvar, at öfverljuddt och
 på alla ställen få klaga öfver prejudice.
 Nå nå, här blir väl Riksdag en gång —
 I alla fall blir nog Fru Hedvig Contant
 få god som tio Commendantskaper.

 TOLFTE SCENE.

PUFF. v. BOMBERT. BRUKSPATRON.
 FRU HEDVIG CONTANT. FRÖKEN
 JERNMALM. LISA SPITZENAS.

BRUKSPATRON, *til v. Bom-*
bert i det de
komma in.

Ni skall i hans egen närvaro få hö-
 ra hvad jag tänker.

PUFF, *til Brukspatron.*

Det felas mig blott Herr Brukspatrons samtycke.

LISA, *til Brukspatron.*

Capten v. Bombert har blifvit Commendant.

BRUKSPATRON.

Jag vet det; (*til v. Bombert*) och det är ni Herr Commendant, som min brorsdoter utvalt, och det blir åt er som jag lemnar henne.

PUFF.

Är det efter ert löfte, min Herr Brukspatron?

BRUKSPATRON.

Jag hade den tiden icke den äran at känna er få noga, min hjertans Herr Capten, och jag trodde er icke få nära slägt med Sladderhanarne, som jag sedan fått höra. Sa, sa, sa!

v. BOMBERT.

Jag hoppas, min Coufin, at du be-
hedrar vårt bröllop med din glada när-
varo?

FRUN.

Ser ni, min Capten, det har gått
er som jag sagt; ni går misse både om
fylla och fästmö, blott för det ni inte
kunnat tåga.

LISA, niger.

Capten Puff, jag har den äran, jag
har den äran.

PUFF.

Och jag har den äran at ingenting
fvara på all er malice, utan en gång
för alla, hörfamma tjänare, hörfamma
tjänare. (*går, men vänder straxt om igen
och säger til Spectateurerne:*) Mina Her-
rar! et ord innan jag går. Jag skall
vara kort emot min vana. Om jag haft
den lyckan at roa er med mit sladder,

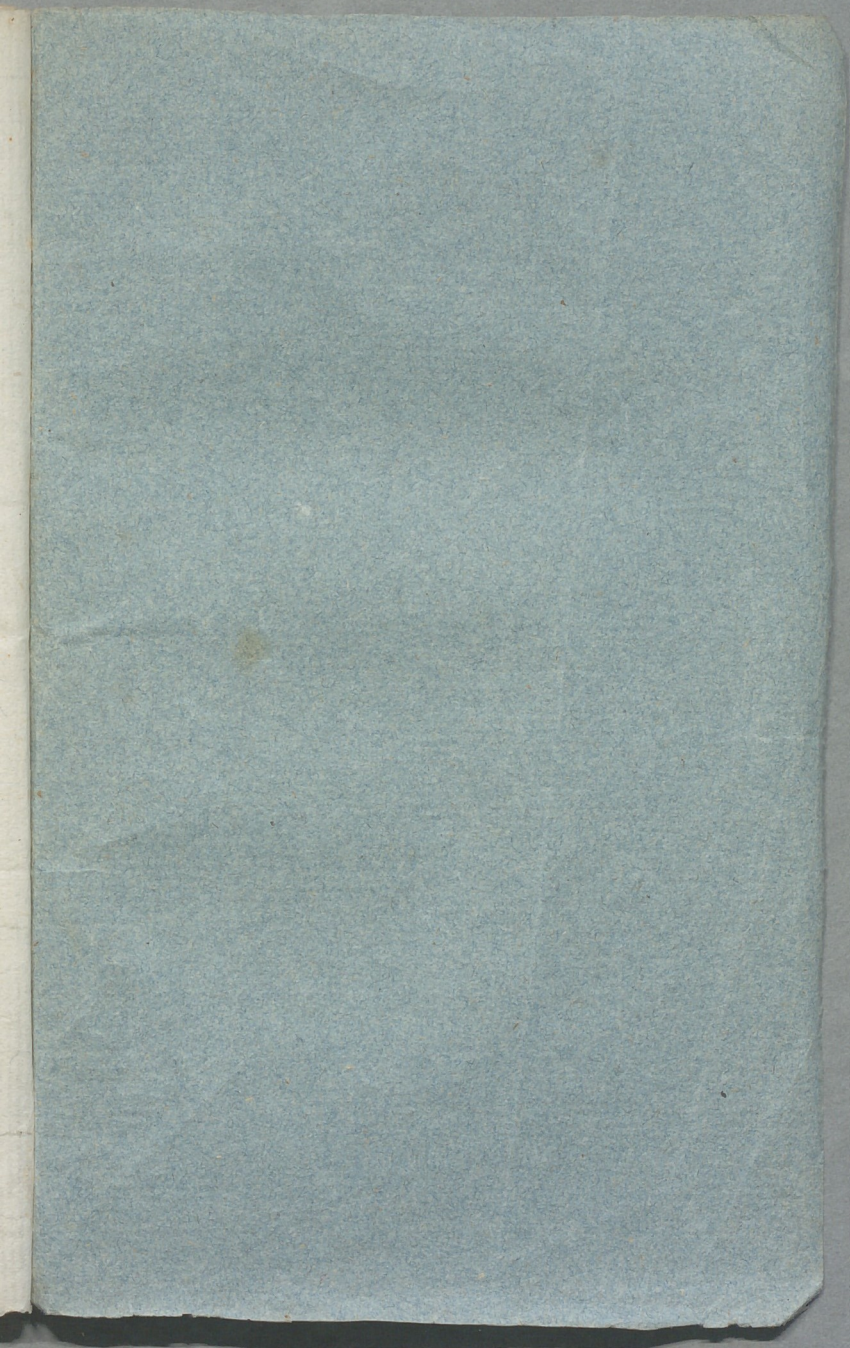
få gif mig det tilkänna med Theaterns
flora tecken; hvaromicke, så gån i all
fredlighet er väg, utan at fåga et enda
ord, och imitera inte min character, ty
af alla imitationer blir det fäkert den
fämsta.

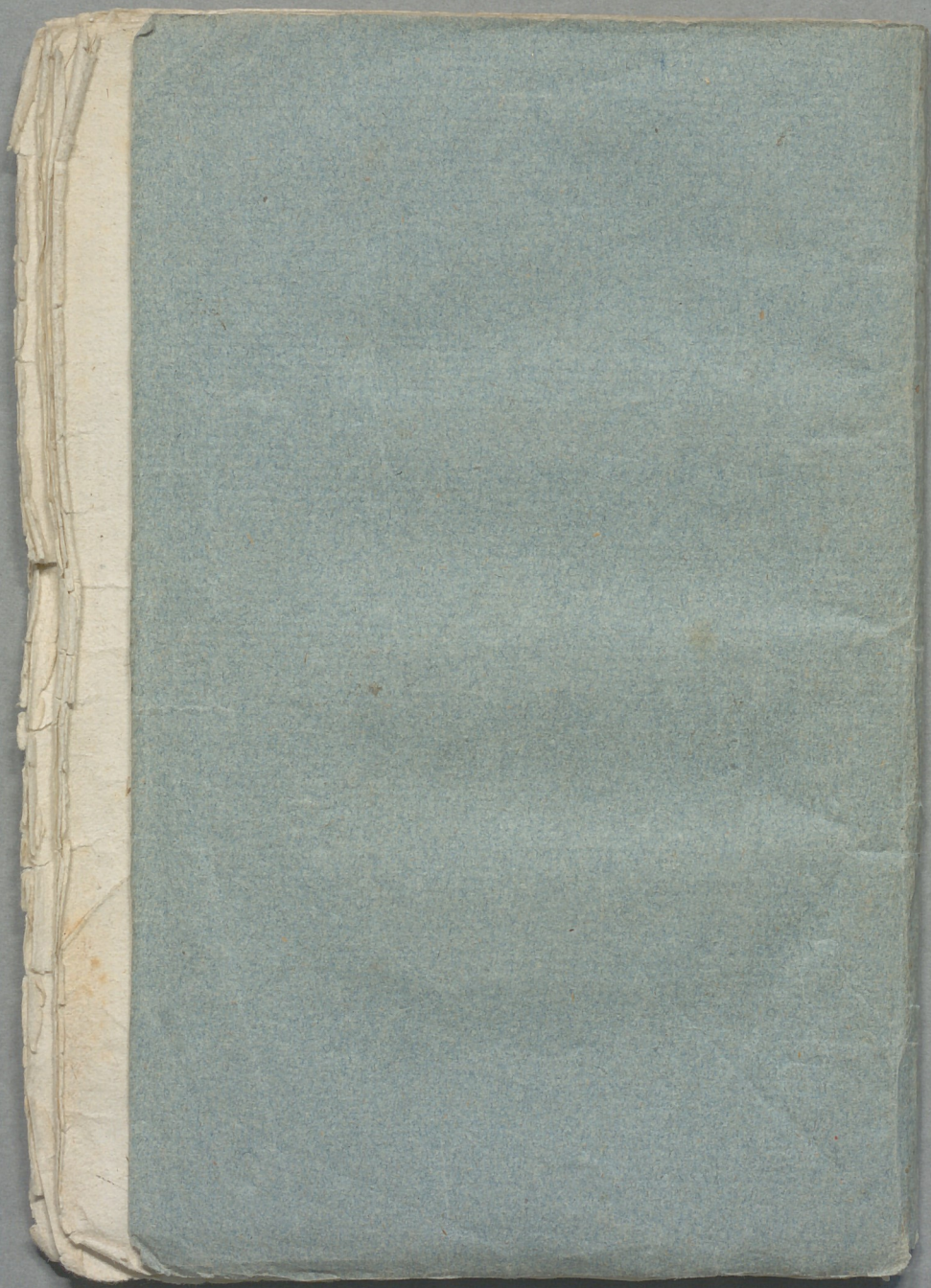
Slut.

STOCKHOLM,

TRYCKT I KUMBLINSKA TRYCKERIET.

Exemplar
Zeller et Sch. 1848

www.books2ebooks.eu